

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **groot Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement
 Drie maal per week 65 francs per jaar.
 Twee „ „ „ 35 „ „ „
 Een „ „ „ 25 „ „ „
 Een blad afzonderlijk 1 1/2 centimen.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 1 1/2 centimen per drukregel.
 Reclamen, vermissen en andere artikelen vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 9 MEI.

Van alles wat.

Onze katholieke stadsregering is nauwelijks aan het roer en reeds heeft zij meer goet voor onze stad gedaan dan de liberale regering gedurende de zes jaren dat zij geregeerd heeft.

Wij willen hier niet spreken van hetgeen er sedert de drie laatste maanden gedaan is in zaken van scholen en openbaar onderwijs; daarover laten wij eenieder twisten zoo veel hij wil en er zijn ongelukkig nog menschen die u heel serieus zullen staande houden dat het geuzen onderwijs veel beter is voor de kinderen dan het godsdienstig onderwijs. — Men moet daarover de schouwers optrekken.

Maar wanneer het kwestie is van stoffelijke belangen, van zaken waarvoor iedereen zou moeten tot accoord zijn, dan zou men toch zeggen dat katholiek en liberaal zouden moeten eens zijn om hulde te bewijzen aan de stadsregering wanneer deze voor onze stad eene uitstekende gunst heeft bekomen.

Sedert het jaar 1876 vraagt de regering van Tongeren dat er in onze stad eene nieuwe statie gebouwd worde. In dien tijd was M. Meyers burgemeester en M. Bernaert was minister van openbare werken. Eenieder weet dat wij op het punt waren de nieuwe statie te bekomen, toen in 1878 het katholiek ministerie omverre geworden werd. Een liberaal ministerie kwam aan het roer en hier te Tongeren werden de heeren Meyers, Schaezen en Coart vervangen door de heeren Perreau en Ghineau. (Dat rijmt alle twee op zéro.)

Van toen af lag onze nieuwe statie in het asche. Men had goed vragen; wanneer begint men de nieuwe statie te bouwen, men trok de schouwers op en er werd niet meer van gesproken. Doch nauwelijks is er een nieuw katholiek ministerie aan het roer en eene nieuwe katholieke regering op het stadhuys van Tongeren, of de zaak der statie krijgt eene oplossing. Minister Vandepereboom, dezelfde die langs onze straten door eene hoop herbergschouwers bespot en uitgezongen wordt, minister Vandepereboom geeft ons eene statie van honderd duizend franken. Die honderd duizend franken zijn ingeschreven op het lands budget van 1885 en de statie zal in 1886 voltoerd zijn.

Strekt zulk feit niet tot eere van onze katholieke regering?

En of men katholiek of liberaal is, moet men onze regering niet dankbaar zijn voor zulke uitstekende weldaad? Onze katholieke burgemeester en schepenen hebben in drie maanden bekomen wat onze geuzen in geen zes jaren hebben kunnen verkrijgen. Zelfs onder het liberaal ministerie konden onze geuzen niets, volstrekt niets bekomen. Geen subsidie, geene openbare werken, geene gunsten. Hebben zij iets gevraagd, dat weet men niet; maar wat zeker is dat is dat zij niets bekomen hebben.

Nu, hoe komt het dat onze katholieke regering meer invloed heeft bij een katholiek ministerie dan de liberale regering bij een liberaal ministerie?

Dat komt vooral omdat de katholieken zich meer aan de stads belangen toewijden dan de geuzen. Een katholiek zoekt het zedelijk en het stoffelijk welzijn van zijne stad te verzekeren; een geuz heeft niets anders dan politieke drijven en hij beelddt zich in dat hij eene groote en merkwaardige daad verricht heeft wanneer hij eene katholieke of eene priester beledigt of gebasterd heeft.

Dat is nog alles niet. Wij hebben het geluk twee verstandige en werkzame volksvertegenwoor-

digers aan het hoofd onze regering te stellen. Dat is ook iets waard om zoo wat van het gouvernement te bekomen. MM. Meyers en Schaezen zijn twee knappe mannen die hunnen vrijen ingang hebben in al de kabinetten onze ministers en geloof het vast, die twee mannen weten heel goed waar zij moeten gaan kloppen.

En dan zijn er hier in Tongeren van die liberale neuswijzen die u in tijd van kiezing zullen komen zeggen: stemt tegen MM. Meyers en Schaezen, stemt voor MM. Perreau en Ghineau! Wij zouden MM. Perreau en Ghineau wel eens willen naar M. Vandepereboom zien gaan om iets voor onze stad te bekomen, zij die van de liberale ministers niets verkregen.

Daar staan ze nu te kijken, die grootsprekers die altijd veel kalen praat veil hebben en die onbekwaam geweest zijn om onze stad onder het liberaal bestuur het geringste voordeel te bezorgen.

Om zich te verschoonen in de oogen van het publiek, dat daar met onze geuzen staat te spotten, heeft het geuzenblad iets uitgedacht dat goud waard is. Het is het vorig liberaal bestuur, zegt het, dat het plan gegeven heeft om de nieuwe statie op den steenweg van Tongeren naar Maestricht te plaatsen!

Als men het niet voor zijne twee oogen las men zou het niet gelooven. Zoo als iedereen weet het is het katholiek bestuur der heeren Meyers, Schaezen en Coart dat ten alle tijden gewerkt heeft om de statie tegenover de Maestrichterstraat te plaatsen, vlak op den steenweg, en wij hebben nooit gehoord dat de liberalen in of buiten den raad zich daarmee veel bekommerd hebben.

Indien het onze geuzen zijn die zulks voorgesteld hebben, dat het geuzenblad ons dan eens zegge wanneer en door welken zijner vrienden dit voorstel gedaan werd. Wij zijn eens nieuwsgierig om te zien wat het geuzenblad zal uitvinden om te bewijzen dat het zijne vrienden zijn en niet de katholieken die gezorgd hebben dat de statie op den steenweg geplaatst werd.

Allo, confrater, breng eens een bewijs, een enkel als gij kunt, hetzij een uitwiskel uit de proces verbaan van den gemeente raad, hetzij een artikel uit een liberaal of katholiek blad waar er zo melding gemaakt zijn over dit voorstel naar vrienden. Wij zijn tevreden met alle bewijzen die gij kunt aanbrengen, maar wij laten u niet toe zoo onbeschaamd te liegen en uwe liberale uien met de pauwpluimen van het katholiek bestuur te versieren.

De tongersche liberale jeugd is buitengewoon goed opgevoed; dat weet iedereen.

Verleden donderdag gingen de leerlingen der heeren Josephien hunne gewoontelijke wandeling maken langs de boulevard onze stad. Aan den Casino werden zij onthaald door het geluit en de Hon, Hon's! van eene bende lieve geuzens die waardiglijk de voetstappen hunner onderen volgden.

Die jongens zijn op hunne plaats in de geuzen sociëteiten. Maar indien ernstig christelijke ouders zijn die ter goede trouw menen dat zij hunne kinderen kunnen toelaten deel te nemen van gezelschappen waarin zich zulke ongenamierde en slecht opgevoede jongelingen bevinden, dan zou het wel tijd worden dat hunne oogen zich eindelijk openen.

De klerikale ministers, zeggen de geuzen, doen niets om de welvaart van het land te bevorderen; voor kerken, kloosters, pastoors, paters en nonnen daar hebben ze genoegheid voor; maar de stoffelijke belangen daar hechen ze mee!

Ik heb al dikwijls gedacht, wien wij in de Gazette van Vlaanderen, hoe het toch mogelijk

is zoo onrechtvaardig te zijn en zoo ongenadig te liegen.

Er gaat letterlijk geen dag voorbij of het ministerie neemt den eenen of anderen maatregel ten voordeele van handel, landbouw of nijverheid.

De hoogere landbouws-commissie is op nieuw ingesteld en heeft reeds aan het gouvernement medegedeeld wat er voor de zoo hard beproefde landbouwers al kan gedaan worden.

Gehel het land door heeft de minister landbouwsstatie gesticht die groote diensten zullen bewijzen en waar men op den buiten geen goed genoeg kan van zeggen.

Dank aan de aanmoedigingen van onze katholieke ministers wordt er levig gewerkt tot het stichten van huurtspoorwegen, die bron van welvaart voor den buiten.

Het is nog geen acht dagen geleden dat in den Monteur de aanbesteding aangekondigd werd der werken bestemd om de noodlottige overstromingen der Maas te beletten.

De werken zullen meer dan negen honderd zeventig duizend franken, dus bij het miljoen kosten.

De werken tot het bestrijden der overstromingen zijn begonnen te Gent en zullen volgen in de overige delen des lands; het ministerie houdt er zich levig mee bezig.

Onder het liberaal ministerie werden onze eenten verkocht om paleizen te Brussel en forten, en ledigstaande scholen te bouwen; het katholiek ministerie integendeel wil de openbare penningen besteden aan nuttige werken, aan den vooruitgang en aan de bescherming van den landbouw.

En dan zullen de geuzen nog komen vertellen dat het katholiek ministerie integendeel niets doet voor de welvaart van het land!

Zulken slechten praat, mogen zij in hunne gazetten vertellen, maar dat zij er, om de liefde gods, op den buiten niet mede afkomen of bij geen handelars of nijverars, wantmen zou waarlijk kunnen denken dat ze van hunne zinnen af zijn.

Het ministerie heeft de stontmoedigheid gehad een aantal plaatsen van kapelaans in te richten, op parochien waar zij noodig waren.

Daarom is 't hal in de liberale draepers en wordt het gouvernement verweten een priesters-gouvernement te zijn.

Ouder het ministerie Frère-Bara ging het anders. De gewezen Door-akke koorknaap maakte geene kapelaanen, maar schafte er af, ondanks het gedurig aangeroepen der bevolking.

Maar ge moet daarom niet denken dat de heer Bara een vijand van de priesters of van de religie was. In 't geheel niet, ter kontrarie, en de katholieke gazetten die dat durfden zeggen waren eenvoudig lasteraars.

Maar wanneer het gouvernement dat eenige plaatsen van kapelaans inricht een « priesters-gouvernement » is, waarom zou dan het ministerie dat er met honderden afschaffte geen « priestersvolgend gouvernement » zijn?

Dat zouden wij wel eens willen weten.

De Courrier de Bruxelles zegt dat de leesten, die in de maand augusti te Brussel zullen plaats hebben, ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum der spoorwegen in België, beloven zeer schoon te zullen wezen, en deelt daarover de volgende inlichtingen mede:

« Het bijzonder gedeelte der feesten zal bestaan in eenen stoet, die de straten van Brussel zal doorkruisen en door zijne eigenaardigheid alles zal overtreffen wat tot hiertoe werd gezien. Die stoet zal de geschiedenis voorstellen van al de soorten van rijtuigen, die in België ooit hebben bestaan sedert het kristendom tot op onze dagen.

« Daarin zullen voorkomen de galische en rommeische praalwagens, drangkoeësen, wagens der

middeleeuwen en koetsen der XVIe en XVIIe eeuwen, die der onwett-lijen en van het keizerrijk alsook de meesterstukken van de heidensche rijtuigmakerij en de locomotieven van 1853 en 1855.

« Een groep artisten is gelast met het vervaardigen van een album van aquarellen, volgens onbe- documenten, van de vervoertuigen van alle tijden.

« De stoet zal bestaan uit zes groepen, met begeleidingen te voet en te paard in kleederdrachten van den tijd.

« Zoo zal men te zien krijgen den draagstoel van den amerikaanschen omnibus, den eerste stijl Lodewyk XIV, de speelwagens der boeren, den cabriolet en de diligence, tot zelfs de zeeuwsche pijfstragen, enz., enz.

« Reeds is men bezig te werken aan al dese vervoertuigen.

« De stoet zal gesloten worden door een prachtige wagen met eene overheerlijke lokomofiel van den Grand Central en eene bekoorning met de nationale kleuren en de kleuren der vereenigde provincies.

« De stoet verlaat eene toelage van 150,000 fr. en de stad Brussel eene van 50,000 fr.

« De stoet zal den 16 augustus uitrijden. »

De Vlaandere liberale is vol sebrik voor de aanstaande kiesvervoering, welke zij aangekondigd vindt in de volgende woorden, door den heer Nolthout te Doornik uitgesproken:

« Eerlang zullen wij, zonder de palen der Grondwet te buiten te gaan, nog een groot getal Belgische burgers tot het politiek leven roepen. »

« 't Is dus eene uitbreiding van het stemrecht welke onze vrienden beloven en niet eene vermindering, zoals de liberalen er gedurende hun bestuur, vijf of zes hebben gestemd.

Ook zullen de katholieken om die uitbreiding te bewerken, met behulp van de palen der Grondwet gaan, zoals de geuzen reeds mede dat eens heel gedaan, vooral door het invaaren der bekwaamheidskiesers van rechtswege, anders gezegd: het algemeen stemrecht der ambtenaars.

« Volgens de Vlaandere liberale is het bestaan dezer laatste soort van kiesers zeer bedroefd. Het blad voegt daarbij eene opmerking waarin de nap uit de mouw komt:

« Vermindering van den eenen kant en vermeerdering van den anderen — zegt zij — 't zal profijt zijn voor de katholieken. »

Indien de uitbreiding van het stemrecht binnen de palen der Grondwet voordelig is voor de katholieken zegt het Fondsblad van Gent dan zal zij het klaar bewijs zijn van de onrechtvaardigheid der liberale zoogenoemde kiesvervoeringen.

« Indien de afschaffing der bekwaamheidskiesers van rechtswege, nadeelig is aan de liberalen, wat moet men daarmede besluiten. Dat de katholieken, zoo als wij het sedert lang zeggen, door het geuzenministerie van alle antelen en plaatsen uitgesloten zijn en dat het, zelfs in nog al broeders en vrienden van de Loge zijn die onder elkander den geboterden kook van het budget ver- deelen.

Sedert 1879 zegt de Vlaandere gazette van Brussel, hebben de liberale woelgeesten ons land in gisting gehouden met de scholen. Zij hadden moedwillig de wet van 1852 afschaft. Zij hebben op dien tijd veel geschreeuw gemaakt en weinig wol gegeven.

Zij hebben de liberale partij willen vooruit drijven op de kosten van den Staat.

De katholieken hebben hunne rechten houden staan op hunne eigene kosten.

De liberalen hebben door dwang en geweld de openbare kassen uitgeput om liberale scholen te bouwen, maar waar zijn de scholen die zij op hunne eigene kas hebben opgericht?

« Sedert 1879 zegt de Vlaandere gazette van Brussel, hebben de liberale woelgeesten ons land in gisting gehouden met de scholen. Zij hadden moedwillig de wet van 1852 afschaft. Zij hebben op dien tijd veel geschreeuw gemaakt en weinig wol gegeven.

Zij hebben de liberale partij willen vooruit drijven op de kosten van den Staat.

De katholieken hebben hunne rechten houden staan op hunne eigene kosten.

De liberalen hebben door dwang en geweld de openbare kassen uitgeput om liberale scholen te bouwen, maar waar zijn de scholen die zij op hunne eigene kas hebben opgericht?

« Sedert 1879 zegt de Vlaandere gazette van Brussel, hebben de liberale woelgeesten ons land in gisting gehouden met de scholen. Zij hadden moedwillig de wet van 1852 afschaft. Zij hebben op dien tijd veel geschreeuw gemaakt en weinig wol gegeven.

Zij hebben de liberale partij willen vooruit drijven op de kosten van den Staat.

De katholieken hebben hunne rechten houden staan op hunne eigene kosten.

De liberalen hebben door dwang en geweld de openbare kassen uitgeput om liberale scholen te bouwen, maar waar zijn de scholen die zij op hunne eigene kas hebben opgericht?

« Sedert 1879 zegt de Vlaandere gazette van Brussel, hebben de liberale woelgeesten ons land in gisting gehouden met de scholen. Zij hadden moedwillig de wet van 1852 afschaft. Zij hebben op dien tijd veel geschreeuw gemaakt en weinig wol gegeven.

Zij hebben de liberale partij willen vooruit drijven op de kosten van den Staat.

De katholieken hebben hunne rechten houden staan op hunne eigene kosten.

EENE HELDIN

HISTORISCH VERHAAL

UIT DE FRANSCHE OMWENTELING.

De Fransche bezetting.

De Fransche omwenteling, die op het einde der XVIIIe eeuw aanvang nam, opende voor ons Vaderland, een der noodlottigste tijdvakken in zijne geschiedenis aangehoekt.

Wanneer men het vernielend werk dier omwenteling nagaat, geen wonder dat alle ware Belgen een grooten afkeer en eene minachting voor Frankrijk in het hart koesterden.

Tot den huidige dage toe, treft men op sommige plaatsen overblijfselen aan der verwoesting, die de historische bladen nog beter voor de navenen bewaren. Hier wijst een herder den reiziger de vermorselde puinen aan van oude kasteelen en burgsloten, die sinds onheugelijke tijden hunne torens ten hemel hadden verheven; ginds verder ontwaart de zwerfende blik alwat van vernielden abdijen en kloosters overblijft; brokkelige en vergruisde steenhoopen; reilige muren die het kenmerken dragen eener haastige verwoesting en reeds met klimoprankjes bekleed; geschoude kerken en oetere graven, door het donzig mos schier aan het zoekend oog verdoken.

De schrikkelijke kwaal der inlijving tot den krijgsvolk, welke onze voorouders nooit gekend

hadden, was de minste gees niet die de omwenteling in zijnen oostuimigen vaart medesleepte.

In dien tijde de wapens opvatten, was eene gewisse dood te gemet loopen; vele jongelingen onttrokken zich dan ook aan dien strengen maatregel, sletten liever in afgezonderde bosschen of wals balling op veiliger strand hunne ontruste levensdagen.

Allengskens nogtans gewende men zich aan den verplichtenden krijgsvolk en de uitwielingen werden minder in getal, des te meer dat men door de vlucht zijne ouders, bloedverwanten tot vrienden toe, blootstelde aan de vreedste vervolgingen der overheerschers.

Wanneer men de nederige verhalen der dorpen uit den Waaslandse doorblaadt, dan zal men zich licht overtuigen, dat die bloedige omwenteling met haren jammerstoet van kwaden en rampen deze streek doorwandelde en doorkruist heeft.

Alom op haren doortocht heeft zij de sporen gelaten der vernieling en der verwoesting, doch nog eenen dieperen indruk van a schuw en walg in alle harten der Vlamingen tegen de vuige zeden en overweldingen der Fransen.

Vooral de fransche bezetting in het land van Waas ten tijde der omwenteling was een gruwel voor de inwoners en had de droefste en betreunswaardigste gevolgen.

Zoo viel in den zomer van het jaar 1797 binnen de gemeente S*** eene compagnie fransche soldaten onder het bevel van kapitein Claudius Pers. Zij sloegen hunne tenten neder op het groote Driesplein en leidden er hun vadsig leven ten koste en ten spijte der inwoners.

Het vrij en vrank gemoed en de kiesche zeden van de bevolking dier gemeente stemde in het geheel niet overeen met het geveinsde karakter van 't Fransche krijgsvolk.

Dit waren ruwe en onbeschofte mannen, die zich op allerhande wijze hatelijk maakten aan de

Vlamingen. Zij vonden ontzettelijk geuzen in vreedheden te plegen, de vreedzame burgers te hekelen en te toornen, geld en goet met geweld of list af te persen daar waar zij er gelegenheid toe vonden.

Zij roofden straffeloos maar believen, stelen de goederen uit de winkels en vergolden de laven met smaadwoorden en bespottingen; niet alleen de winkeliers moesten dergelijke buitensporigheden verduren, maar zelfs de menschen van den boerenstand bevonden zich in de pijnlijke omstandigheid van zonder tegenspraak zulke mishandelingen te gedogen. Soms schakelden zij des 's nachts het fruit van den boomgaard, braken in de velders en namen de hespen en andere lekkere brokken uit de vleeschkuip mede.

Andermaal schepden zij vermaak in de boeren te tergen met hune graanvelden te verwoesten, de rechtgestukke schoeven omver te rukken en kooropoppers in brand te steken.

Onschuldige burgers en vooral weerloze maagden waren gewoonlijk de slachtoffers hunner baldadigheden en geweldendrijen.

Onnoedig te zeggen dat de inwoners van S*** die schandige mishandelingen moerlijk verkopten, en de Fransen met loesche blikken aanzagen.

Niet zelden gebeurde het dat een levig twist plaats greep tusschen burger en krijger.

De afschuw en tegenzin voor de fransche bezetting groeide dag bij dag in hevigheid aan, tot dat eindelijk de vurigheid der granschap door een bloedig voorval, dat de deerniswaardigste gevolgen had, bewezen wierd.

Moord van eenen trompetter.

In den jare onzes verhaals was S*** alreeds een welbevold en aanvallig dorp. Bij het inkomen

« Gelukkig voor het land, dat de katholieken met hunne katholieke scholen overal de gemeenten zijn ter hulp gekomen, want waren er geene katholieke scholen gesticht, dan zouden al de schoolkosten op de openbare besturen alleen gevallen zijn, en deze zouden volstrekt niet toereikend geweest zijn om die verslindende scholen alleen recht te houden.

In plaats daarvan den oorlogte verklaren aan de katholieke scholen, zouden de verstandige gemeenteraden ze hebben moeten aanmoedigen zoo veel als in hunne macht was, want al wat de katholieken deden voor het onderwijs was loutere winst voor de gemeenten.

Op dit oogenblik zelf, overal waar de katholieke scholen te niet gaan, valt de last alleen op de gemeente, zoodat dat de gemeenteraadsleden, die zich door geene blinde partijgeest laten vervoeren, zich moeten gelukkig achten van met eene klein- onderstant de katholieke scholen kunnen recht te houden.

Die dat niet bemerkt, is ziende blind, en de raadsleden, die de katholieke scholen laten vallen als zij ze kunnen rechthouden, behagen aan de liberale behuimels, maar werken tegen het belang van hunne gemeentekassen.

Dat is zoo klaar als twee en twee vier is.

Wereldtentoonstelling van Antwerpen.

Antwerpen, 2 mei.

De vertegenwoordigers van een honderdtal dagbladen uit België en den vreemde werden vrijdag avond 1 mei, in de bureelen van het comité der tentoonstelling, door den voorzitter van het uitvoerend comité, feestelijk verwelkomd, als medeafzenders tot het werk van vrede en vooruitgang, dat te Antwerpen aangevangen wordt.

De heer Auguste Selsers bevestigde met naam van het plaatselijk pers-comité deze woorden, en voegde in het bijzonder aan het adres der broeders van den Drietalen stam, als kinderen van een huis en van hetzelfde vaderland, daaraan een hartelijk woord van welkom toe.

Men begaf zich daarna gezamenlijk naar het Stadhuys, waar het gezelschap door de prachtige zalen geleid werd naar de burgemeesterskamer, waar h. door M. Gomme, voorzitter van het pers-comité, als burgemeester en schepenen voorgesteld werd. Hij sprak daarbij het vertrouwen uit, dat in deze economische stad, waar alle arbeiders van goeden wil steeds welkom zijn, ook de arts iders met de pen eene hartelijke ontvangst zullen gemeenten M. Leopold de Waet, burgemeester, verzekerde dat zulks het geval zal wezen.

Op de Antwerpsche dagbladschrijvers deed hij een beroep om het hunnen vakgenooten aange- naam te maken. Uit naam van Antwerpen verzocht hij de heeren van de pers om onpartijdig te willen oordeelen. De stad heeft gedaan wat zij kon, om de groote onderneming te ondersteunen. Wat zij nu verlangt, het zijn geen onoverdenke lijfgingen maar dat indien men iets meent te moeten afkemen dit oordeel op reden en grondig onderzoek ruste. De stad hoopt dat men over haar tevreden zal zijn. Persoonlijk verklaarde hij zich bereid alles te doen wat zijne krachten en zijne ambts- plichten hem veroorzaken om den dagbladschrijvers in hunne taak behulpzaam te zijn.

De burgemeester eindelijk met een drievandigen heidetrok, op den voorspoed der tentoonstelling, op den Koning der Belgen en op de vertegenwoor- digers der pers.

Uit naam der dagbladschrijvers in het algemeen besloot de heer Ch. Bizot; en uit naam der Nod-handlers de heer Van Duyl, voorzitter van den Journalistenkring. Hij zeide dat Amsterdam

schouwpijp blooken aan de muren geslepen mes- sen en lijlen.

Op zondag avond 24 oktober 1797 was er groot gelag in de Kroon; aankomend hoede men het klaken en rinkinken der glazen, bevoegd aan 't gewoel en 't gezang der aanwezigen. Door het water had men moerlijk de gasten erkend, want slechts twee kaarsen zonden hunne flauwe en twijfelende stralen in de kamer en verduisterden de gezichten der bezoekers.

Kon Hoesaert liep gestadig heen en weer om den gevraagdend drank te brengen aan de twee verscheidene gezelschappen op dit oogenblik in de herberg aanwezig.

Aan de grootste langwerpige oekental zaten enige kooplieden die ter stede hun vee hadden verkocht, en aan hun oppermond gelag zou men gezegd hebben dat de handel een goeden staver wist had opgebracht.

Vier onder hen debelden lustig de teerlingen, terwijl de anderen rond de spelers geschaard nieuwsgierig de kassen nakeken. Bij den teerling- bak stond in zijne witte slachterskleuren gansch met bloedvlekkende besprenkeld, de sterke Pier, die in den namiddag bij den bruwer G. L. van serken had geschikt. Het stond op zijn gezicht te lezen dat hij er een pintje genomen had.

Eenige soldaten zaten op de schoorsteenplaat, en droegen hunne natte kleeren, want buiten was het buig wader en zij hadden in den voor- avond eenen licht door den regen afgelegd.

Onder het van oppoken dronken zij eene goede pint en hadden beurtelings hunne heldendaden op Van tijd tot tijd wipten zij hunne vtrige blikken op de slaatsche Aleschouwers, die door hunne inlichtige kreten dikwijls het ver- haal der soldaten onderbraken, totdat het einde- lijk aan deze laatste verdroot.